

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16998-04-22 ארז ואח' נ' לשכת עורכי הדין - הוועד המרכזי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת שירלי רנר

עותרים

1. שלומי נתן ארז
 2. מיכאל וילדניק
 3. רוזאן עזאיזה
 4. מור בומר מחלב
 5. איריס נבון
 6. מוחמד זועבי
 7. פרנק בנימין עבו
 8. ערן לוי אגמי
 9. דניאל דלאל שלמה
 10. ערן אטנר
- באמצעות ב"כ עו"ד אורן טסלר ואח'

נגד

משיבים

1. לשכת עורכי הדין בישראל
 2. הועדה הבוחנת של לשכת עורכי הדין בישראל
- באמצעות ב"כ עוה"ד מירית שלו ו/או אליה בר

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
1. עתירה כנגד החלטת המשיבות שלא להעניק לעותרים רישיון לעריכת דין.
 - העותרים נגשו לבחינת ההסמכה של לשכת עורכי הדין שהתקיימה ביום 29.6.21. בחינת ההסמכה הורכבה משלושה חלקים: מטלת כתיבה, שאלות רב ברירה בדין הדיוני, ושאלות רב ברירה בדין המהותי.
 2. ביום 13.7.21 פרסמה הועדה הבוחנת את פיתרון הבחינה המלא, וביום 15.07.21 פירסמה הועדה הבוחנת את תוצאות הבחינה לנבחנים. עוד באותו היום פרסמה הועדה הבוחנת קובץ הנחיות לנבחן המבקש להגיש ערר על תוצאות בחינת ההסמכה.
 - במסגרת ההנחיות פירסמה הועדה הבוחנת נוהל בנוגע למשיכה אוטומטית של עררים המוגשים על הציונים שניתנו במטלות הכתיבה. על פי נוהל זה יפורסמו תחילה ההחלטות בעררים על חלקי הבחינה שעניינם שאלות הרב ברירה בדין הדיוני והמהותי. נבחנים שנמצאו עוברים את הבחינה בעקבות החלטת הועדה בעררים אלו, יחשבו כמי שביקשו לבטל את הערר בנוגע למטלת הכתיבה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-04-16998 ארז ואח' נ' לשכת עורכי הדין - הוועד המרכזי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 והערר שהגישו לא ייבדק אלא אם ביקש זאת הנבחן במפורש בהודעה למשיבות. באשר לנבחנים
2 שלא עברו את הבחינה גם לאחר ההחלטה בעררים בשאלות הרב ברירה נקבע כלל הפוך, ולפיו ככל
3 שלא יודיעו על רצונם לבטל את הערר שהגישו על מטלת הכתיבה עד ליום 23.8.21, הערר שהגישו
4 על מטלת הכתיבה ייבדק.
- 5 3. העותרים כמו גם נבחנים נוספים הגישו עררים הן על חלקי הבחינה שעניינם שאלות הרב ברירה
6 והן על הציונים שהוענקו להם במטלות הכתיבה.
- 7 ביום 19.08.21 לאחר דיון בעררים שהגישו כלל הנבחנים על שאלות הרב ברירה, החליטה הועדה
8 הבוחנת לפסול שתי שאלות. בעקבות זאת, בוטל באופן אוטומטי הערר שהוגש על מטלת הכתיבה
9 על ידי אותם נבחנים שלאחר ההחלטה בעררים עברו את הבחינה.
- 10 4. ציונם של העותרים בעקבות ההחלטה של הועדה הבוחנת בעררים לא הקנה להם ציון עובר
11 בבחינה ובהעדר הודעה מצידם על משיכת הערר בנוגע למטלת הכתיבה, העררים שהגישו נבדקו.
12 בנוגע לכל העותרים, ציונם בעקבות הבדיקה החוזרת של מטלת הכתיבה בשל הערר שהגישו, ירד.
- 13 בהתאם לתקנה 18(ב) לתקנות לשכת עורכי הדין (סדרי בחינות בדיני ישראל, באתיקה
14 מקצועית החלה על עורכי דין זרים ובבחינת ההסמכה לעריכת דין), התשכ"ג-1963 הציון הסופי
15 הקובע הוא הציון בערר, גם אם זה נמוך מהציון המקורי שקיבלו. תוכנה של תקנה זו הובהר
16 במסגרת ההנחיות לנבחנים המבקשים להגיש ערר על תוצאות בחינת ההסמכה.
- 17 5. בעת"מ 21-10-24120 אלון בולדו ואח' נגד לשכת עורכי הדין ואח' הוגשה ביום 11.10.21 עתירה
18 כנגד החלטת הועדה הבוחנת בעררים שהוגשו אליה. במסגרת כתב התשובה שהגישו המשיבות הן
19 הכירו בתשובה נוספת לשאלה 25 בחלק הדיוני כתשובה נכונה. במסגרת פסק הדין שניתן ביום
20 6.12.21, הוכרה תשובה נוספת בנוגע לשאלה 28 בדין המהותי כתשובה נכונה.
- 21 בערעור שהוגש על פסק הדין ניתן ביום 21.2.22 פסק דין של בית המשפט העליון (עע"מ 485/22 אבי
22 שושני ואח' נ. לשכת עורכי הדין ואח') המכיר בנוגע לשאלה 20 בחלק הדיוני בתשובה נוספת כנכונה
23 וכן פוסל את שאלה 34 בחלק המהותי כך שכלל הנבחנים יקבלו ניקוד בגינה. פסק הדין ניתן לאחר
24 שהמשיבות קיבלו את המלצת בית המשפט בעניין זה.
- 25 לפי תקנה 18(ב) לתקנות הבחינות, חלות תוצאות פסקי הדין על כלל צבור הנבחנים.
- 26 6. המשמעות של פסקי הדין האמורים בכל הנוגע לעותרים הייתה שאילו משכו את הערר על מטלת
27 הכתיבה, הרי שלאור הציון המקורי שקיבלו במטלת הכתיבה, היו עוברים את בחינות ההסמכה.
28 ואולם, מאחר ומתווה המשיכה האוטומטי לא חל בעניינם, והערר שהגישו על מטלת הכתיבה נבדק,
29 וציונם כאמור הופחת בעקבות הבדיקה החוזרת, הם לא עברו את הבחינה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-04-16998 ארז ואח' נ' לשכת עורכי הדין - הוועד המרכזי ואח'

תיק חיצוני:

1 7. **לטענת העותרים**, סירובן של המשיבות לראות גם בעותרים כמי שעברו את בחינות הלשכה פוגע
2 בעיקרון השוויון. המשיבות אינן יכולות לצאת כנגד ההקלה שהן עצמן העניקו לנבחנים ולפעול
3 בחוסר שוויון כלפי נבחנים שהשגות הרלוונטיות אליהם על שאלות הרב ברירה התקבלו בשלב
4 מאוחר יותר (בפסקי דין) לעומת אלו שהשגותיהם התקבלו כבר עם החלטת הועדה הבוחנת ועררם
5 בוטל באופן אוטומטי בהתאם למתווה המשיכה האוטומטי. נטען כי אין בסיס להבחין בין שתי
6 הקבוצות.

7 **לטענת המשיבות** אפשרות משיכת הערר ניתנה לפני משורת הדין ומתוך מטרה להיטיב עם ציבור
8 הנבחנים ולאפשר להם לשקול בשנית את הגשת הערר על מטלת הכתיבה תוך שהם שוקלים את כל
9 הנסיבות והאפשרויות הקיימות. נטען כי העותרים בחרו במודע להותיר את הערר שהגישו על מטלת
10 הכתיבה ולא להודיע כי הם מבקשים למשוך אותו ולבטלו, זאת תוך נטילת סיכון מושכל בנוגע
11 לתוצאת הבדיקה. על אף האמור, במסגרת העתירה למעשה מבקשים העותרים מבית המשפט לאיין
12 בדיעבד את הסיכון שבהגשת הערר על מטלת הכתיבה, וזאת לאחר שהתממש. נטען כי דרישה זו
13 סותרת את הוראות הדין ואת פסיקת בית המשפט העליון אשר קובעים כי הציון הסופי של הנבחן
14 יהיה הציון שנקבע בערר. הוסף כי קבלת העתירה יוצרת תמריץ חזק מדי להגשת עררים שכן מגיש
15 הערר יכול רק לשפר את מצבו. זאת ועוד, קבלת העתירה אינה מתיישבת עם ההלכה בדבר
16 ההתערבות המצומצמת בשיקול הדעת של הועדה הבוחנת. עוד נטען, כי יש לדחות את הטענה בדבר
17 פגיעה בעיקרון השוויון, וכי דווקא אילו אפשרה הועדה הבוחנת לעותרים לבטל את הציון שניתן
18 להם בערר, היה מדובר בהחלטה הפוגעת בעיקרון השוויון ומפלה בין העותרים ובין אותם נבחנים
19 שבחרו לכלכל את צעדיהם על פי העיקרון כי הציון בערר הוא הציון הקובע.

20 8. סבורה אני כי דין העתירה להתקבל.

21 "הכשרתן" של תשובות נוספות או פסילתן של שאלות נוספות על אלו לגביהן החליטה הועדה
22 הבוחנת בעררים שהוגשו אליה, וזאת בפסקי דין שניתנו בעתירות כנגד החלטתה, משמעותה למעשה
23 כי כך היה ראוי להחליט מלכתחילה וכי החלטה אחרת איננה סבירה. שאם לא כן, אין הצדקה
24 להתערבות בשיקול הדעת של הועדה הבוחנת של לשכת עורכי הדין (השווה על דרך ההיקש לבג"ץ
25 221/86 **כנפי נ. בית הדין הארצי לעבודה פ"ד מא(1) 469 שם נפסק**, לעניין דיני הטעות, כי יש לראות
26 בהחלטה המפרשת חוק כהצהרה על מובנו של דבר החקיקה שהיה קיים מאז מעולם). ככל וזהו אכן
27 מצב הדברים, אזי אילו פעלה הועדה הבוחנת בסבירות והייתה מכשירה או פוסלת את שנקבע
28 בפסיקה מאוחרת יותר כי כך היה עליה לעשות, היה חל בעניינם של העותרים מתווה המשיכה
29 האוטומטי והם היו עוברים את הבחינה.

30 אכן, העותרים נטלו סיכון בהגשת הערר על מטלת הכתיבה כי בעקבות הגשת הערר ציונם בבחינה
31 ירד. עם זאת, אין לומר כי הם נטלו סיכון או היה עליהם ליטול סיכון כי ועדת הבחינות תפעל שלא
32 בסבירות בכל הנוגע להחלטה בעררים שהוגשו על פתרון הבחינה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-04-16998 ארז ואח' נ' לשכת עורכי הדין - הוועד המרכזי ואח'

תיק חיצוני:

1 אי השוויון שנוצר מובנה בהחלטת ועדת הבחירות לפרסם בנפרד ובמועדים שונים את ההחלטה
2 בעררים בנוגע לשאלות הרב ברירה ובמטלת הכתיבה תוך מתן אפשרות למתווה משיכה אוטומאטי
3 בפער הזמנים שבין השניים. אלמלא פיצול זה, שהוחל בו בשנת 2020, היה אכן חל הכלל ולפיו הציון
4 בערר הוא הציון הקובע כאמור בתקנות. ייתכן כי תוצאה זו הייתה פחות מיטיבה עם כלל הנבחנים
5 ואולם הפוטנציאל לחוסר שוויון במקרה זה היה נמנע. משבחרו המשיבות להיטיב עם ציבור
6 הנבחנים כדבריהן ולאפשר את מתווה המשיכה האוטומטי דומה כי יש מקום להחיל הטבה זו גם
7 על העותרים.

8 לפיכך העתירה מתקבלת ואני מורה כי ציונם של העותרים במטלת הכתיבה יהא כאילו הערר
9 בעניינם נמשך.

10 המשיבה 1 תשלום לעותרים הוצאות בסך של 5000 ₪.

11

12

13

14

15

16

ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"ב, 21 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

17

שירלי רנר, שופטת

18

19

